

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0443

(mr. J.W. Wagenaar, voorzitter, mr. R. Imhof, mr. dr. ing. A.J. Verdaas, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	4 juni 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Van Lanschot Kempen N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. Technische juistheid. Belangenafweging. De consument verzoekt om verwijdering van de door de bank in het CKI geplaatste BKR-registraties (bijzonderheids-codes 2 en 3). De commissie is van oordeel dat de registraties terecht en overeenkomstig het CKI-reglement zijn geplaatst. Ook heeft de commissie een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Naar het oordeel van de commissie weegt op dit moment het belang bij handhaving van de registraties zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De vorderingen worden afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de bank.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 In 2005 heeft de consument met de bank een kredietovereenkomst gesloten voor een krediet van € 5.000,- op zijn betaalrekening. In 2010 is dit krediet verhoogd naar € 10.000,-.

- 2.2 De consument was bestuurder van een groep vennootschappen. Deze vennootschappen zijn in mei 2018 failliet verklaard. De totale vordering van de gezamenlijke schuldeisers bedroeg ruim € 80,- miljoen. De consument is (samen met de andere bestuurders) door de curator en diverse schuldeisers persoonlijk aansprakelijk gesteld voor de zakelijke schulden. Op 20 april 2021 is de consument (in privé) failliet verklaard.
- 2.3 Vanwege het faillissement van de consument heeft de bank – overeenkomstig de algemene voorwaarden – het krediet per brief van 30 april 2021 opgezegd en de openstaande vordering (€ 12.440,26 exclusief rente en kosten) opgeëist. In de brief staat vermeld dat de bank bij het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR) melding zal maken van de kredietopeising. Hierop is een bijzonderheidscode 2 (opeising) met datum 20 april 2021 in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van het BKR geplaatst. De bank heeft haar vordering op de consument op 30 april 2021 ingediend bij de curator.
- 2.4 In maart 2024 is in het faillissement van de consument een akkoord bereikt, waarbij € 3,9 miljoen is uitgekeerd aan de schuldeisers. De bank heeft een bedrag van € 545,50 ontvangen. Zij heeft een bedrag van € 11.894,75 definitief afgeboekt. Ook heeft de bank een bijzonderheidscode 3 (afboeking) en een werkelijke einddatum (27 maart 2024) in het CKI laten plaatsen. De registratie blijft vijf jaar zichtbaar in het BKR en zal in maart 2029 verdwijnen.
- 2.5 De consument heeft vanaf mei 2024 de bank verschillende keren verzocht om de registraties uit het CKI te laten verwijderen. De bank heeft deze verzoeken afgewezen. De verdere uitwisseling van standpunten tijdens de interne klachtprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht, waarna de consument zijn klacht heeft ingediend bij Kifid.

De klacht en de vorderingen van de consument

- 2.6 De consument vordert dat zijn BKR-registraties (voortijdig) worden verwijderd. Daarnaast vordert de consument vergoeding van zijn schade die hij als gevolg van de registraties lijdt. Hij heeft dit bedrag begroot op € 2,5 miljoen.
- 2.7 Aan deze vorderingen legt de consument – kort gezegd – het volgende ten grondslag:
- De BKR-registraties zijn ten onrechte geplaatst, omdat alle andere schuldeisers, als onderdeel van het faillissementsakkoord, geen BKR-registratie hebben geplaatst. Het was namelijk de bedoeling dat de consument na het faillissement de schuld aan zijn familie zou aflossen middels een elders af te sluiten hypothecaire geldlening. Door toch BKR-registraties te plaatsen, schendt de bank de afspraken van het faillissementsakkoord, waarmee ook de bank heeft ingestemd. Indien de bank aanwezig was geweest bij de gesprekken in aanloop naar het faillissementsakkoord dan was zij op de hoogte van de totstandkoming van het akkoord en had zij voorwaarden/wensen kunnen aangeven. Ook is de consument nooit geïnformeerd over de BKR-registraties.

- De BKR-registraties maken een onevenredige grote inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer en deze zijn, gezien de bijzondere omstandigheden van de consument, disproportioneel. Er bestaat geen noodzaak om de BKR-registraties te handhaven omdat er geen risico op overkreditering bestaat en de consument geen bescherming behoeft. In verband hiermee heeft de consument het volgende aangevoerd:
 - Het faillissement van de consument had niks te maken met privéschulden. Het privé-faillissement werd niet veroorzaakt omdat hij geld verkwistte of schulden structureel niet betaalde. De problemen vinden hun oorsprong in het faillissement van de groep vennootschappen waarvan hij bestuurder was.
 - De consument heeft zich tijdens het faillissement ingezet om zoveel mogelijk geld bij elkaar te krijgen voor de schuldeisers. Zo heeft hij direct een nieuwe baan gezocht. Ook heeft hij enkele familieleden bereid gevonden hem geld te lenen. Met deze gelden kon de consument zijn schuldeisers een akkoord aanbieden van € 3 miljoen bovenop het door de curator gerealiseerde bedrag van € 900.000,-.
 - De consument wil een hypothecaire geldlening afsluiten met zijn (thans hypotheek-vrije) woning als onderpand. Door de BKR-registraties lukt het echter niet om een geldlening af te sluiten. Hij heeft deze geldlening nodig om de schuld aan zijn familie te herfinancieren zodat hij die schuld kan aflossen. De gelden die de familie destijds bijeen heeft gebracht om het faillissementsakkoord mogelijk te maken, zijn afkomstig uit spaartegoeden en oudedagsvoorzieningen. Ook verliezen de consument en zijn gezin acuut het woongenot als hij de schuld niet kan aflossen. Echter, de aanvragen om deze schuld aan zijn familie te herfinancieren worden vanwege de BKR-registraties afgewezen, zoals blijkt uit de overgelegde afwijzingen van verschillende geldverstrekkers.
 - Sinds 1 mei 2022 is de consument in vaste dienst bij zijn huidige werkgever en heeft hij een aanzienlijk inkomen. Hiermee kan hij zijn vaste lasten makkelijk voldoen. Ook de maandlasten van een nieuwe hypothecaire geldlening kan hij eenvoudig voldoen uit zijn salaris. Daarnaast is hij de facto schuldenvrij, althans hij heeft geen problematische schulden.

Het verweer van de bank

- 2.8 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank gehouden is de BKR-registraties van de consument te verwijderen. De commissie komt tot het oordeel dat de bank de BKR-registraties niet hoeft te (laten) verwijderen. Zij licht dat hieronder toe.

Algemeen Reglement CKI

- 3.2 De commissie stelt vast dat uit het door de consument overgelegde BKR-overzicht blijkt dat enkel sprake is van bijzonderheidscodes 2 en 3. Ook is er een werkelijke einddatum geplaatst.
- 3.3 Vervolgens dient de commissie te beoordelen of deze BKR-registraties technisch juist zijn. Dit betekent dat de commissie zal beoordelen of de bijzonderheidscodes en de einddatum terecht en juist zijn geplaatst.
- 3.4 De bank is op grond van het tussen haar en het BKR geldende Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI)¹ verplicht om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR. Voor de onderhavige klacht is van belang dat het reglement CKI vermeldt dat de bank een melding bij het BKR moet maken als zij betaling van de gehele vordering van een consument heeft geëist. Dan wordt een bijzonderheidscode 2 gemeld.² Ook is de bank verplicht om een bijzonderheidscode 3 te melden bij het BKR als zij een bedrag van € 250,- of meer heeft afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de betrokkene (de consument) hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met de bijzonderheidscode 3 een werkelijke einddatum gemeld.³ Voor het registreren van bijzonderheidscodes is geen vooraankondigingsbrief vereist.⁴

Zijn er afspraken gemaakt?

- 3.5 De consument heeft gesteld dat de bank geen BKR-registraties mocht plaatsen, omdat als onderdeel van het faillissementsakkoord is afgesproken dat er geen BKR-registraties zouden worden geplaatst. Door dit toch te doen, handelt de bank in strijd met de gemaakte afspraken. Hierdoor kan de consument de schuld aan zijn familie niet aflossen terwijl dat is afgesproken. Ook hebben andere schuldeisers geen BKR-registraties geplaatst, aldus de consument.
- 3.6 De bank heeft deze stelling betwist en aangevoerd dat er geen afspraken zijn gemaakt over het al dan niet plaatsen van BKR-registraties. Er staat hierover niks in het faillissementsverslag, de toelichting hierop en het faillissementsakkoord. Daarnaast heeft de bank aangevoerd dat zij op grond van het reglement CKI verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken bij het BKR. Ook heeft de bank aangevoerd dat zij als enige BKR-registraties heeft geplaatst omdat zij de enige partij is met wie de consument (in privé) een kredietovereenkomst in de zin van het reglement CKI is aangegaan. De andere schuldeisers hadden contractuele relaties met de gefailleerde vennootschappen. De registraties zijn dan ook terecht geplaatst, aldus de bank.

¹ De relevante passages uit het reglement CKI zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

² Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

³ Artikel 13 lid 1 reglement CKI.

⁴ Artikel 13 lid 4 Reglement CKI.

- 3.7 De commissie oordeelt als volgt. Ingevolge artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering heeft als uitgangspunt te gelden dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van de door hem gestelde feiten – bij voldoende betwisting door de wederpartij – zijn stellingen moet bewijzen. Dit betekent dat de consument zal moeten bewijzen dat in het kader van het faillissementsakkoord is afgesproken dat er geen BKR-registraties zouden worden geplaatst. De bank heeft gemotiveerd betwist dat die afspraak is gemaakt. De consument heeft daartegenover geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat deze afspraak is gemaakt, en al helemaal niet dat deze afspraak is gemaakt met de bank. Gelet hierop heeft de consument naar het oordeel van de commissie zijn stelling onvoldoende onderbouwd. De commissie gaat er daarom niet vanuit dat een dergelijke afspraak is gemaakt.

Zijn de BKR-registraties technisch juist?

- 3.8 In de zaak die nu voorligt, is de consument in april 2021 failliet verklaard. Vanwege het faillissement was de bank, op grond van de algemene voorwaarden, bevoegd het krediet op te zeggen en de vordering op te eisen. De bijzonderheidscode 2 is naar het oordeel van de commissie dan ook terecht geplaatst. Hiervoor is geen vooraankondiging vereist en de bank heeft door overlegging van een kopie van de opeisingsbrief van 30 april 2021 aangetoond dat de vordering is opgeëist. Bovendien staat in deze brief gemeld dat de bank bij het BKR melding zal maken van de opeising. De consument is dus geïnformeerd dat een BKR-registratie zou plaatsvinden.
- 3.9 Voor wat betreft de bijzonderheidscode 3 en de werkelijke einddatum overweegt de commissie als volgt. Voor de commissie staat vast dat er door de bank een bedrag van ruim € 11.000,- is afgeboekt. De bank was hierdoor bevoegd – en op grond van het reglement CKI verplicht – een bijzonderheidscode 3 te laten registreren. Een vooraankondiging is niet vereist. Ook rechtvaardigt de afboeking de registratie van een werkelijke einddatum. De registratie van de bijzonderheidscode 3 en de werkelijke einddatum zijn daarmee technisch juist.
- 3.10 Uit het voorgaande volgt dat de BKR-registraties van de bijzonderheidscodes 2 en 3 alsmede de werkelijke einddatum (technisch) juist zijn. Daarin ziet de commissie dus geen reden om de coderingen te verwijderen.

Juridisch kader van de belangenafweging

- 3.11 Nu de commissie van oordeel is dat de BKR-registraties technisch juist zijn en verwijdering van deze registraties in zoverre niet gerechtvaardigd is, dient de commissie te beoordelen of de coderingen op grond van een belangenafweging moeten worden verwijderd. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

- 3.12 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG).⁵ De BKR-registraties houden op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registraties berust op artikel 6 lid 1 sub f AVG. Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.
- 3.13 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene (de consument) te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke (de bank) staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.
- 3.14 De BKR-registraties van de bijzonderheidscodes in het CKI blijven in beginsel voor vijf jaar, nadat bij het BKR de werkelijke einddatum is gemeld, zichtbaar op de door BKR verstrekte overzichten, in dit geval dus tot 27 maart 2029. Bij de vraag of de BKR-registraties in stand dienen te blijven, dient de bank aan te tonen dat haar dwingende belangen bij handhaving van de coderingen zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument. Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

- 3.15 De consument heeft zijn bezwaar tegen het handhaven van de BKR-registraties aangegeven en de voor zijn specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht, zoals weergegeven onder randnummer 2.7.
- 3.16 De bank heeft gesteld dat het belang van instandhouding van de BKR-registraties is gelegen in de bescherming van de consument tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor de bank en andere kredietaanbieders. De bank voert (onder meer) aan dat het privé-faillissement niet los kan worden gezien van de omstandigheden die hebben geleid tot het faillissement van de vennootschappen, waarvan de consument bestuurder was.

⁵ De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage.

De consument is immers aansprakelijk gesteld voor tekorten in de faillissementsboedel en vanwege onbehoorlijk bestuur. Ook heeft de bank – net als de andere schuldeisers – slechts een gering deel van haar schuld terugbetaald gekregen en heeft zij een aanzienlijk deel van haar vordering moeten afboeken. Bovendien is het faillissement pas kortgeleden geëindigd. Daarnaast is niet gebleken dat er sprake is van een acuut dreigende woningnood of dat de consument het geleende bedrag per direct moet terugbetalen aan zijn familie, aldus de bank.

- 3.17 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank hiermee voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registraties op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.
- 3.18 De BKR-registraties zijn het gevolg van de opzegging van het krediet. De opzegging van het krediet was het gevolg van het faillissement van de consument. Dat faillissement werd naar eigen zeggen veroorzaakt door het faillissement van de vennootschappen waarvan hij bestuurder was. Hoewel de commissie zich realiseert dat de consument door het faillissement van de vennootschappen in een moeilijke (schulden)situatie terecht is gekomen, liggen deze omstandigheden in de risicosfeer van de consument.
- 3.19 Hoewel het in het voordeel van de consument spreekt dat hij zich actief heeft ingespannen om zoveel mogelijk geld bijeen te brengen voor zijn schuldeisers, doet dit niet af aan het feit dat de financiële problemen in het verleden dusdanig ernstig en langdurig zijn geweest dat potentiële kredietverstrekkers er belang bij hebben om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie. Daar komt bij dat de bank slechts 4% van haar vordering betaald heeft gekregen en dat de consument nu in een financieel stabielere situatie zit mede door de afboeking (ruim € 11.000,-) die de bank heeft moeten doen. Dat de schuld van de consument aan andere schuldeisers hoger was dan de schuld aan de bank betekent overigens niet dat er geen significant bedrag is afgeboekt. In het reglement is het bedrag waarboven afboekingen moeten worden geregistreerd met een code 3 gezet op € 250,-. Daarbij is een significant deel van de vordering van de bank (namelijk 96%) afgeboekt.
- 3.20 De commissie acht verder nog van belang dat het faillissement pas in maart 2024 is afgerond en pas een korte periode (ruim één jaar) van de bewaartermijn van vijf jaar is verstreken. De commissie acht het gezien de korte tijd die sindsdien is verstreken van zwaarwegend belang dat (andere) kredietverstrekkers bij het beoordelen van een kredietaanvraag door de consument op de hoogte zijn van het kredietverleden van de consument. Daarmee komt een verzoek tot verwijdering van de BKR-registratie te vroeg. Bovendien is het de commissie niet gebleken dat er sprake is van een acute noodzaak aan de zijde van de consument. Zo is niet gebleken dat de consument daadwerkelijk verplicht is het geleende bedrag op korte termijn terug te betalen aan zijn familie en dat hij anders niet in zijn huis zou kunnen blijven wonen.

- 3.21 Het spreekt voor de consument dat hij een vaste baan heeft met een goed inkomen. Het is de commissie weliswaar niet gebleken dat de consument op dit moment betalingsachterstanden heeft of in een problematische schuldensituatie verkeert; echter heeft hij wel een schuld van € 3 miljoen aan zijn familie. Gelet hierop is het naar het oordeel van de commissie te vroeg om te spreken van een stabiele financiële positie van de consument die zodanig structureel van aard is dat kredietverstrekkers bij handhaving van de coderingen geen redelijk belang zouden hebben. In de komende periode zal moeten blijken of de consument financieel voldoende stabiel blijft.
- 3.22 De commissie realiseert zich dat de consument graag een geldlening wil afsluiten om de schuld aan zijn familie af te lossen, maar gelet op het voorgaande ziet de commissie geen aanleiding het belang van de consument op dit moment te laten prevaleren boven het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument. Daarnaast acht de commissie het van belang dat de consument nog langer wordt beschermd tegen overkreditering. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registratie op dit moment dan ook af.

Schade

- 3.23 Nu de commissie van oordeel is dat er geen grond bestaat tot verwijdering van de BKR-registraties, komt de commissie ook niet toe aan de vordering tot schadevergoeding.

Slotsom

- 3.24 Gelet op het bovenstaande is de klacht ongegrond en dienen de vorderingen te worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemeen Reglement CKI (Reglement CKI)

Artikel 12 Reglement CKI

1.

a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.

(...)

Artikel 13 Reglement CKI

1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:

code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan; code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;

code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;

code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;

code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.

2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.

3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.

4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14 Reglement CKI

1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.

(...)

Artikel 39 Reglement CKI

1. (...)

2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) “persoonsgegevens”: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (“de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identicator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;
- 2) “verwerking”: een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
- (...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
- a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
 - d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
 - e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
 - f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing (“recht op vergetelheid”)

1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
- (...)
- c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
- (...)

21 Recht van bezwaar

1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.

(...)